

ΕΙΔΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ

- **ΙΔΕΟΛΗΨΙΑΣ & ΑΓΝΟΙΑΣ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ**
- **ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΓΝΩΣΗ ΑΠΑΝΤΟΥΝ**

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Το παρακάτω κείμενο απαντά στους ανυπόστατους ισχυρισμούς και τις ιδεοληπτικές στρεβλώσεις του αντί-κυνηγетικού μένους που προβάλλουν διάφοροι φορείς.

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

1. Να σταματήσει η μονοπωλιακή-προνομακική σχέση και η σύνδεση της λειτουργίας των Κ.Ο. με το κράτος, καθώς η κρατική θηραματική διαχείριση και πολιτική έχει στην ουσία υποκατασταθεί από τις Κυνηγетικές Οργανώσεις.

Το ισχύον νομικό καθεστώς δεν δίνει προνόμια στις Κυνηγетικές Οργανώσεις. Επιβάλλει περιορισμούς και ασκεί αυστηρό έλεγχο για να εξασφαλιστεί η σωστή διαχείριση του περιβάλλοντος από τις Κυνηγетικές Οργανώσεις.

Οι Κυνηγетικές Οργανώσεις στην Ελλάδα λειτουργούν εντός ενός συγκεκριμένου και αυστηρού νομικού πλαισίου κάτω από την άμεση και καθημερινή εποπτεία των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών.

Με το ισχύον νομικό και κανονιστικό πλαίσιο οι Κρατικές Υπηρεσίες έχουν τον απόλυτο έλεγχο επί της σύστασης, λειτουργίας, οργάνωσης και ελέγχου των Κυνηγетικών Οργανώσεων στην Ελλάδα. Συνεπώς, δεν είναι προνομακική η σχέση Κυνηγетικών Οργανώσεων με το κράτος, αλλά αντίθετα αυτές λειτουργούν αυστηρά υπό τον έλεγχο της πολιτείας και πράττουν έργα για σκοπούς δημοσίου συμφέροντος. Συγκεκριμένα, η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος από τις αναγνωρισμένες και συνεργαζόμενες κυνηγетικές οργανώσεις έχει διατυπωθεί με σαφήνεια από το Συμβούλιο της Επικρατείας στην υπ' αριθμ. 3942/2001 απόφασή του.

2. Κατάργηση του ιδιότυπου καθεστώτος λειτουργίας των Κυνηγетικών Οργανώσεων σε σχέση με το κράτος. Να γίνουν σωματεία αστικού δικαίου.

Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί συνταγματική υποχρέωση του κράτους, γι' αυτό οι Κυνηγетικές Οργανώσεις ως φορείς που δραστηριοποιούνται ενεργά στην προστασία του περιβάλλοντος, τίθενται υπό την άμεση εποπτεία και έλεγχο των Κρατικών Υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, οι Κυνηγетικές Οργανώσεις:

- Οφείλουν για οποιαδήποτε ενέργεια και δραστηριότητα τους να έχουν αποκτήσει προηγούμενη έγκριση από το Κράτος.*
- για να λειτουργήσουν απαιτείται πράξη αναγνώρισης από την Πολιτεία όχι μόνο κατά τη σύσταση τους αλλά και για κάθε εκλογή του Δ.Σ. τους.*
- η Εποπτεύουσα Κρατική Αρχή έχει τη δυνατότητα να καθαιρέσει το Δ.Σ. και να ορίσει προσωρινή διοίκηση, σε περιπτώσεις μη σύνομων ενεργειών διαχείρισης.*
- οι Κυνηγетικοί Σύλλογοι οφείλουν να έχουν ταμία διορισμένο από την Εποπτεύουσα Δασική Υπηρεσία, ο οποίος πρέπει να είναι υπάλληλος του ευρύτερου Δημοσίου τομέα*

Τα σωματεία αστικού δικαίου δεν υπόκεινται στους περιορισμούς και τον αυστηρό έλεγχο και καθοδήγηση από το κράτος, όπως οι Κυνηγетικές Οργανώσεις.

3. Να γίνει όμοια η αντιμετώπιση των συνεργαζόμενων Κυνηγетικών Οργανώσεων και μη συνεργαζόμενων Κυνηγетικών-Σκοπευτικών συλλόγων με το κράτος.

Είναι λάθος να γίνει όμοια η αντιμετώπιση καθώς όπως έχει διατυπωθεί με σαφήνεια από το Συμβούλιο της Επικρατείας στην υπ' αριθμ. 3942/2001 απόφασή του: «Για τους αυτούς ως άνω λόγους δημοσίου συμφέροντος είναι επίσης επιτρεπτή η ύπαρξη ιδιαίτερων οργανώσεων σωματειακού χαρακτήρα ως οι ανωτέρω συνεργαζόμενοι με το Υπουργείο Γεωργίας κυνηγетικοί σύλλογοι, οι περί των οποίων διατάξεις προβλέπουν τον αυξημένο έλεγχό τους και, ειδικότερα, για την καλύτερη εξυπηρέτηση της θήρας και για φιλοθηραματικούς σκοπούς,

περιορισμούς ως προς την οργάνωση, τη λειτουργία τους, το καταστατικό τους (παρ. 7 άρθρο 266 Ν.Δ/τος 86/96) το ύψος και τη διάθεση των εσόδων τους (παρ. 10 αυτού άρθρου 266)».

4.Επαναπροσδιορισμός του ρόλου των Κ.Ο. περιορισμός της δράσης τους σε φιλοθηραματικό έργο

Ο σημαντικός ρόλος των Κυνηγετικών Οργανώσεων για την προστασία και διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος είναι γνωστός και πολυδιάστατος. Συνεπώς, είναι τελείως λανθασμένη η θέση για επαναπροσδιορισμό του ρόλου των Κυνηγετικών Οργανώσεων σχετικά με το φιλοθηραματικό τους έργο, καθώς είναι υποχρεωμένες από τον Νόμο να δαπανούν κάθε χρόνο για φιλοπεριβαλλοντικές και φιλοθηραματικές δράσεις συγκεκριμένο ποσοστό των εσόδων τους. Ειδικότερα, η ΚΣΕ αποδίδει τουλάχιστον το 95% των εσόδων της σε φιλοθηραματικούς σκοπούς (άρθρο 19 του Ν. 3170/2003) και οι Κυνηγετικές ομοσπονδίες και Κυνηγετικοί Σύλλογοι το 50%.

Καμία οργάνωση στην Ελλάδα δεν έχει τέτοιους περιορισμούς ανταποδοτικότητας για φιλοθηραματικό-φιλοπεριβαλλοντικό έργο στην ελληνική ύπαιθρο.

5. Αναχρονιστικό-χουντικό το νομικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία των Κ.Ο.

Ο ισχυρισμός ότι το νομικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία των Κ.Ο. είναι αναχρονιστικό και χουντικό καταρρίπτεται διότι από την παράθεση των κάτωθι προκύπτει πως ο Ν. 86/69 έχει εκσυγχρονιστεί ακολουθώντας της επιταγές τις Ε.Ε., τη νομολογία του ΣτΕ καθώς και τις κατευθύνσεις που απορρέουν από τις Κοινοτικές Οδηγίες που διέπουν τη θήρα.

Συγκεκριμένα, στο Ν.Δ. 86/69 περιέχονται οι βασικότερες και θεμελιώδεις διατάξεις για τη θήρα και τη θηραματοπονία. Το Ν.Δ. 86/69 αποτέλεσε την πρώτη κωδικοποίηση της υφιστάμενης έως τότε Δασικής νομοθεσίας. Ειδικότερα το Ν.Δ. 86/69 κωδικοποίησε τον Νόμο Ν.4173 "περί Δασικού Κώδικος" και τον Νόμο υπ' αριθμ. 1926 "Περί θήρας". Από τα ανωτέρω γίνεται κατανοητό πως ο συγκεκριμένος Νόμος καταρτίστηκε το 1969, αλλά ήταν προσπάθεια κωδικοποίησής της έως τότε Δασικής νομοθεσίας.

Από το 1969 έως σήμερα, στο Ν.Δ. 86/69 έχουν πραγματοποιηθεί πλήθος τροποποιήσεων, καταργήσεων, συμπληρώσεων, βελτιώσεων και προσαρμογών με αποτέλεσμα, ο οποιοσδήποτε ισχυρισμός ότι το Ν.Δ. 86/69 αποτελεί έναν αναχρονιστικό Νόμο να μην ευσταθεί. Ενδεικτικά αναφέρουμε πως το Ν.Δ. 86/69 έχει τροποποιηθεί από το 1969 έως σήμερα με περισσότερους από 16 διαφορετικούς νόμους και Κοινές Υπουργικές αποφάσεις που έχουν ισχύ νόμου. Ενδεικτικά αναφέρουμε:

- Ν.Δ. 996/1971,
- Ν.Δ. 191/1974
- Ν. 177/1975
- Ν. 998/1979
- Κ.Υ.Α. 414985/1985 (Φ.Ε.Κ. 757/Β/1985)
- Ν. 2040/1992
- Ν. 2168/1993
- Ν. 2637/1998
- Ν. 3170/2003
- Ν. 3208/2003
- Κ.Υ.Α. Αριθμ. 99098/5881 (ΦΕΚ 1570/Β/26-10-2006)
- Κ.Υ.Α. Αριθμ. 87578/703 (ΦΕΚ 581/Β/23-4-2007)
- ΚΥΑ Αριθμ. Η.Π. 37338/1807/Ε.103 (ΦΕΚ 1495/Β/2010)
- Ν. 3937/2011
- Κ.Υ.Α. Αριθμ. Η.Π. 8353/276/Ε103 (Φ.Ε.Κ. 415/Β/2012)
- Ν. 4178/2013

Επιπροσθέτως, πρέπει να αναφερθεί πως το Ν.Δ. 86/69 όπως τροποποιημένο ισχύει σήμερα περιέχει 49 εξουσιοδοτικές διατάξεις. Σε όλες αυτές τις εξουσιοδοτικές διατάξεις έχει κατ' επανάληψη γίνει χρήση, δίνοντας την άμεση δυνατότητα ρύθμισης όλων των παραμέτρων που αφορούν την αιεφορική διαχείριση του ανανεώσιμου φυσικού πόρου που ονομάζεται θήραμα, σύμφωνα με τις εξελίξεις που αφορούν το περιβάλλον.

Η νομοθεσία που αφορά το κυνήγι στη χώρα μας εντάσσεται στις αυστηρότερες της Ευρώπης και ασκείται κάτω από πλήθος περιορισμών. Πρέπει να τονιστεί με ιδιαίτερη έμφαση ότι η χώρα μας είναι η ΜΟΝΗ χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν έχει καταδικαστεί ΠΟΤΕ για θέματα κυνηγιού! Οι καταδικαστικές αποφάσεις του Δ.Ε.Κ., παρόλο που εντάσσονται στην γενική ανάγκη προσαρμογής της Ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 79/409/ΕΟΚ για τα πτηνά, δεν αφορούν σε καμία περίπτωση περιόδους θήρας, θηρεύσιμα είδη και τοπικές απαγορεύσεις που καθορίζει η Ρυθμιστική και άλλες αποφάσεις, αλλά αφορούν σε συγκεκριμένες παραλείψεις της Ελληνικής Δημοκρατίας, αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με την επάρκεια και τη λειτουργία του δικτύου των Ζωνών Ειδικής Προστασίας (Ζ.Ε.Π). Αποτελεί ανακρίβεια και παραπληροφόρηση η αντίθετη άποψη.

Επίσης θα πρέπει να σημειώσουμε πως το ΥΠΕΚΑ το 2012 προκήρυξε έργο που αφορά την κωδικοποίηση της Δασικής νομοθεσίας η οποία έχει ολοκληρωθεί συνθέτοντας με επιτυχία όλες τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

6. Αδιαφανής ο έλεγχος των οικονομικών των Κ.Ο., με έλλειψη λογοδοσίας

Επειδή ο έλεγχος των οικονομικών όλων των Κυνηγετικών Οργανώσεων διενεργείται από τις Δασικές Υπηρεσίες ο χαρακτηρισμός «αδιαφανής ο έλεγχος» αποτελεί συκοφαντική δυσφήμιση των υπηρεσιών του Δημοσίου. Σε όσες δε περιπτώσεις ο έλεγχος έχει διαπιστώσει οποιαδήποτε παράβαση καλούνται οι υπεύθυνοι να λογοδοτήσουν!

Πράγματι οι κρατικές υπηρεσίες ελέγχουν εξονυχιστικά κάθε έτος τους προϋπολογισμούς και απολογισμούς των Κυνηγετικών Οργανώσεων και βεβαιώνουν ότι έχει διατεθεί το προβλεπόμενο ποσό (95% Κυνηγετική Συνομοσπονδία, 50% Κυνηγετικές Ομοσπονδίες & Κυνηγετικοί Σύλλογοι) σε φιλοθηραματικές δράσεις. Αναλυτικό έλεγχο υφίστανται ξεχωριστά η Κυνηγετική Συνομοσπονδία, όλες οι Κυνηγετικές Ομοσπονδίες, και ο κάθε Κυνηγετικός Σύλλογος. Ο έλεγχος μάλιστα είναι συνεχής, και μπορεί να υλοποιηθεί και περισσότερες φορές από την εποπτεύουσα αρχή, αν το θεωρεί σκόπιμο.

Ο παραπάνω έλεγχος σε συνδυασμό με την εκ του Νόμου υποχρέωση το ποσοστό διάθεσης των εσόδων να διατίθενται σε φιλοθηραματικές δαπάνες και δράσεις, κατατάσσει σήμερα τις Κυνηγετικές Οργανώσεις πρώτες όσον αφορά το μέγεθος των δράσεων για τη διατήρηση και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος της χώρας (875/2003 απόφασή του ΣτΕ, οι δράσεις των Κ.Ο. πραγματοποιούνται προς όφελος του φυσικού περιβάλλοντος).

Αυτοί οι χρηματικοί πόροι προέρχονται αποκλειστικά από την τσέπη του κάθε κυνηγού στην ουσιαστική, πραγματική και χειροπιαστή προστασία του περιβάλλοντος. Το σύνολο των δαπανών και δράσεων υλοποιούνται με απόλυτη διαφάνεια και λογοδοσία στις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες χωρίς καμία επιβάρυνση του κράτους.

7. Δεν εκπληρώνεται ο σκοπός των συνδρομών προς τις Κ.Ο. οι οποίες διαχειρίζονται με βάση τις δικές τους προτεραιότητες τα οικονομικά τους. Μεταφορά του ποσού αυτού στο κράτος/πολιτεία (Πράσινο Ταμείο)

Με το υφιστάμενο νομικό καθεστώς το οποίο εφαρμόζεται πλήρως, ο σκοπός των συνδρομών των μελών-κυνηγών κατά την έκδοση αδειών θήρας εκπληρώνεται στο έπακρο επ' ωφέλειά του δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο οι Κυνηγετικές Ομοσπονδίες και οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι οφείλουν να διαθέτουν τουλάχιστο το ήμισυ των ετησίων εσόδων τους (50%) για φιλοθηραματικές δαπάνες ενώ η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος οφείλει να διαθέτει το 95% των ετησίων εσόδων της αντίστοιχα για φιλοθηραματικές δαπάνες συμπεριλαμβανομένων και των δαπανών των φυλάκων θήρας των Κυνηγετικών Ομοσπονδιών και του εξοπλισμού αυτών.

Επίσης, σύμφωνα με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο, τα τέλη από την έκδοση αδειών θήρας αποδίδονται στο ελληνικό κράτος και τοποθετούνται ούτως ή άλλως στο Πράσινο Ταμείο. Παρόλα αυτά, εκτιμάται ότι από τους κυνηγούς στο Πράσινο ταμείο εισρέουν 4-5 εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Από αυτά τα χρήματα μόνο οι 200.000 ευρώ περίπου, ποσοστό δηλαδή μικρότερο του 5% σε ετήσια βάση επιστρέφουν ανταποδοτικά στη θήρα προς τις Δασικές Υπηρεσίες. Τονίζεται, ότι υπό αυτό το πρίσμα λειτουργίας του Πράσινου Ταμείου, οι Κυνηγετικές Οργανώσεις ετησίως συνεισφέρουν εκατομμύρια ευρώ από την τσέπη του Έλληνα κυνηγού, χωρίς να έχουν πάρει ποτέ στη συνέχεια χρήματα από το πράσινο ταμείο για οποιαδήποτε δράση τους. Ο ισχυρισμός ότι το πράσινο ταμείο έχει εκταμιεύσει προς Κυνηγετική Οργάνωση έως και 1 ευρώ αποτελεί τεράστιο ψέμα!

Συνεπώς, μέλημα του κράτους θα έπρεπε να είναι το σύνολο των χρημάτων που οι κυνηγοί πληρώνουν ως τέλη να επιστρέφει ανταποδοτικά για την άσκηση της θηραματικής πολιτικής, ενώ θα έπρεπε να απαγορεύεται η διάθεσή τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό εκτός του αναφερόμενου.

8. Η έκδοση των αδειών θήρας να γίνεται χωρίς τη μεσολάβηση των Κ.Ο. και με βελτίωση του τρόπου διεξαγωγής

Οι Κ.Σ. λειτουργούν ως ένα δίκτυο συλλογής σημαντικών εσόδων για το κράτος με την ετήσια αρωγή τους στην έκδοση κυνηγετικών αδειών από το σύνολο της ελληνικής επικράτειας. Με την ύπαρξη ανθρωπίνου δυναμικού στο σύνολο των κυνηγετικών συλλόγων της χώρας, μία ιδιαίτερα χρονοβόρα, γραφειοκρατική και απαιτητική διαδικασία υλοποιείται πολύ γρήγορα χωρίς καμία επιβάρυνση σε χρόνο, χρήμα και απασχόληση κρατικών υπαλλήλων. Αντίθετα, μέσω αυτού του μηχανισμού συλλέγονται εκατομμύρια ευρώ τα οποία αποδίδονται ετησίως στο κράτος.

Επιπροσθέτως, για την πλήρη διαφάνεια της διαδικασίας οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι οφείλουν να έχουν ταμία διορισμένο από την εποπτεύουσα δασική υπηρεσία ο οποίος πρέπει να είναι υπάλληλος του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

ΘΗΡΟΦΥΛΑΚΗ

9. Αλλαγή στο θεσμικό πλαίσιο που αφορά τη Θηροφυλακή. Η Θηροφύλαξη πρέπει να είναι είναι καθήκον αποκλειστικά κρατικών οργάνων και η Θηροφυλακή να ενταχθεί στο Υπουργείο Περιβάλλοντος ή στο Εσωτερικών

Η καταγεγραμμένη αποτελεσματικότητα του έργου της Θηροφυλακής των Κυνηγετικών Οργανώσεων για περισσότερα από 15 συνεχόμενα έτη, αποδεικνύει ότι η θηροφύλαξη δεν πρέπει να είναι καθήκον αποκλειστικά των κρατικών οργάνων.

Άλλωστε, η Θηροφυλακή των Κυνηγετικών Οργανώσεων συνεπικουρεί και συμπράττει με το κράτος στην επιδίωξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος όπως είναι η θηροφύλαξη, και δεν αποσκοπεί στην άσκηση δημόσιας εξουσίας, ούτε επιδιώκει στην οικειοποίηση αρμοδιοτήτων της διοίκησης.

Για αυτό το λόγο άλλωστε οι Κυνηγετικές Οργανώσεις θεωρούνται αναγνωρισμένα και συνεργαζόμενα από το νόμο σωματεία με το κράτος, τα οποία λειτουργούν επ' ωφέλειά του δημοσίου συμφέροντος χωρίς καμία επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού και χωρίς επιπλέον δέσμευση ανθρωπίνου δυναμικού των δημοσίων υπηρεσιών.

Επιπλέον, η 15ετής και πλέον εμπειρία αποδεικνύει ότι η οποιαδήποτε μετακίνηση του σώματος της Θηροφυλακής εκτός των Κυνηγετικών Οργανώσεων θα ήταν καταστροφική, καθώς αυτή τη στιγμή αποδίδει τα μέγιστα.

10. Η Θηροφύλαξη έχει εκχωρηθεί σε ιδιώτες, και είναι ασυμβίβαστο να είναι ο ελεγκτής ο ίδιος και ο ελεγχόμενος. Η Θηροφυλακή γι' αυτό το λόγο είναι ανεπαρκής λόγω της σχέσης της με τους ελεγχόμενους, και δεν μπορεί να ελέγξει μεγάλα περιστατικά ούτε και να επιβάλλει πρόστιμα, ενώ απαιτείται θέσπιση προστίμων για τις παραβάσεις θήρας και αυστηροποίηση ποινών

Το σώμα της Θηροφυλακής των Κυνηγετικών Οργανώσεων, με περίπου 350 άρτια εξοπλισμένους και εκπαιδευμένους θηροφύλακες στο σύνολο της ελληνικής επικράτειας, και ομοιόμορφα γεωγραφικά κατανομημένοι, είναι το μόνο σώμα που μπορεί να ελέγξει μεγάλα περιστατικά, σε όλη τη χώρα, οποιαδήποτε στιγμή της ημέρας και της νύχτας καθ' όλο το έτος. Οι θηροφύλακες των Κυνηγετικών Οργανώσεων από το 2000 μέχρι σήμερα έχουν πραγματοποιήσει 1.600.000 ελέγχους, διανύουν 3.500.000 χιλιόμετρα ετησίως υλοποιώντας 5.000.000 ώρες περιπολίας, και λειτουργούν για 24 ώρες το 24ώρο και για 365 ημέρες το χρόνο στην ελληνική ύπαιθρο.

Επιπροσθέτως, στο σύνολο των μηνυθέντων περιλαμβάνονται και μέλη Δ.Σ. Κυνηγετικών Συλλόγων αλλά και πρόεδροι (όπως π.χ. στη Στερεά Ελλάδα όπου μεταξύ άλλων 5 πρόεδροι έχουν μηνυθεί για παραβατική συμπεριφορά). Το γεγονός αυτό από μόνο του καταρρίπτει τον ισχυρισμό ότι ο ελεγκτής δεν μπορεί να είναι και ελεγχόμενος.

Σε ότι αφορά την επιβολή προστίμων, υπάρχει συγκεκριμένη νομοθεσία σύμφωνα με την οποία ο θηροφύλακας υποβάλλει τη μήνυση, και το δικαστήριο αποφασίζει το ύψος της χρηματικής ποινής ανάλογα με την παράβαση. Παρόλα αυτά, η καθυστέρηση εκδίκασης υποθέσεων από την ελληνική δικαιοσύνη οδηγεί συχνά στην παραγραφή των αδικημάτων.

11. Η κρατική υπηρεσία θηροφύλαξης έχει ουσιαστικά καταργηθεί και έχει αντικατασταθεί από την ομοσπονδιακή θηροφυλακή

Η Θηροφυλακή των Κυνηγετικών Οργανώσεων συνεπικουρεί και συμπράττει με το κράτος στην επιδίωξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος όπως είναι η θηροφύλαξη, και δεν αποσκοπεί στην άσκηση δημόσιας εξουσίας, ούτε επιδιώκει στην οικειοποίηση αρμοδιοτήτων της διοίκησης.

Αντίστοιχα, σε ότι αφορά τη θηροφύλαξη των δασικών υπηρεσιών της χώρας στις οποίες υπηρετούν πλέον των 2000 δασοφυλάκων και αγροφυλάκων, εξαιτίας του τρόπου οργάνωσης και λειτουργίας τους, της ελλειπούς γεωγραφικής κατανομής αυτών αλλά και της έλλειψης πόρων, παρέχεται ελλιπή φύλαξη των περιοχών τους. Σύμφωνα με την έκθεση των επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης, μόλις το ένα τρίτο (35,9%) των δασαρχείων επιτηρεί επαρκώς την περιοχή ευθύνης του, παρόλο που υπάρχει τεράστιο πλεόνασμα σε δασοφύλακες (+147%).

Κατά συνέπεια, το συνεπικουρικό έργο των Κυνηγετικών Οργανώσεων στις αρμόδιες Δασικές Υπηρεσίες υπό την αυστηρή εποπτεία τους, έχει ως αποτέλεσμα μία ιδιαίτερα αποτελεσματική και αναγνωρισμένη θηροφύλαξη στην ελληνική ύπαιθρο.

12. Η λαθροθηρία είναι ανεξέλεγκτη

Έχει αναγνωριστεί επίσημα τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, η αποτελεσματικότητα της Θηροφυλακής των Κυνηγετικών Οργανώσεων στην πρόληψη και καταστολή της λαθροθηρίας στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικά:

- Από το 2000 έως το 2015, οι εν λόγω φύλακες θήρας έχουν διενεργήσει πλέον των 1.600.000 ελέγχων
- Σύμφωνα με την Birdlife International, τα τελευταία 10 χρόνια
 - η παράβαση της λαθροθηρίας εκτός κυνηγετικής περιόδου έχει μειωθεί σημαντικά στην Ελλάδα
 - η παράβαση της λαθροθηρίας χωρίς κυνηγετική άδεια έχει μειωθεί σημαντικά στην Ελλάδα
 - η παράβαση της λαθροθηρίας πτηνών σε προστατευόμενες περιοχές έχει μειωθεί σημαντικά στην Ελλάδα

- Η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία έχει αναγνωρίσει επίσημα ότι δίχως τη συμβολή των κυνηγών το φαινόμενο της παραβατικής συμπεριφοράς δεν θα μπορούσε να μειωθεί στην Ελλάδα

13. Αντισυνταγματική ανάθεση ανακριτικών και αστυνομικών καθηκόντων σε ιδιώτες

Η συγκεκριμένη τοποθέτηση είναι συκοφαντική, καθώς η γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, με αριθ. πρωτ. 5128/10 της 3-03-2011, ορίζει με τρόπο σαφή ότι οι θηροφύλακες των Κυνηγετικών Οργανώσεων «...ασκούν πλήρως όλα τα δικαιώματα και τα καθήκοντα που αναφέρονται στο Δασικό Κώδικα και στους μεταγενέστερους μεταρρυθμιστικούς αυτού νόμους για δασικούς υπαλλήλους και έχουν ως αντικείμενο την τήρηση και εφαρμογή των διατάξεων περί θήρας, περιβαλλόμενοι για το σκοπό αυτό με την ιδιότητα του ειδικού προανακριτικού υπαλλήλου».

ΕΤΗΣΙΑ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ

14. Η εκάστοτε ρυθμιστική είναι ήδη προαποφασισμένη ως προς το περιεχόμενό της κατά τις υποδείξεις της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας.

Καμία Ρυθμιστική Απόφαση Θήρας δεν είναι προαποφασισμένη. Το περιεχόμενο της βασίζεται στο περιεχόμενο της Ρυθμιστικής Απόφασης για την περίοδο του 2002 – 2003 (Φ.Ε.Κ. 1587/Β/20-12-2002), η οποία έγινε αποδεκτή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και γι' αυτό με Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου σταμάτησε η δίκη εναντίον της Ελλάδος (υπόθεση C 167/03). Η ΚΣΕ δεν υποδεικνύει, απλώς υποβάλλει τις προτάσεις της όπως κάνουν και διάφορες περιβαλλοντικές οργανώσεις οι οποίες επισήμως καλούνται από το Υπουργείο να πράξουν κάθε χρόνο.

15. Οι ετήσιες Ρυθμιστικές αποφάσεις είναι παράνομες και καταστροφικές καθώς δεν στοχεύουν στην προστασία της φύσεως και εξυπηρετούν συντεχνιακά οικονομικά συμφέροντα.

Ο ισχυρισμός αυτός είναι παντελώς ανυπόστατος και ταυτόχρονα άκρως συκοφαντικός. Όλες οι ρυθμιστικές αποφάσεις είναι απολύτως νόμιμες διότι στηρίζονται στη νομολογία των ελληνικών και ευρωπαϊκών δικαστηρίων, σε πληθώρα επίσημων μελετών επιστημονικών ιδρυμάτων και ειδικών φορέων στα σχετικά άρθρα του δασικού κώδικα, λοιπών συναφών Νόμων και στις κάθε φορά ισχύουσες Υπουργικές και Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις, στις διατάξεις των σχετικών Ευρωπαϊκών Οδηγιών, στον επίσημο και δεσμευτικό για τη χώρα μας Οδηγό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και σε λοιπά επίσημα έγγραφα και στοιχεία.

Όλα τα παραπάνω μνημονεύονται ρητά και συγκεκριμένα στα «έχοντας υπόψη» της κάθε ετήσιας Ρυθμιστικής Απόφασης και ξεπερνούν τις 80 αναφορές!

Πρέπει να τονιστεί με ιδιαίτερη έμφαση ότι η χώρα μας ουδέποτε καταδικάστηκε για θέματα κυνηγιού! Οι καταδικαστικές αποφάσεις του Δ.Ε.Κ., παρόλο που εντάσσονται στην γενική ανάγκη προσαρμογής της Ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 79/409/ΕΟΚ για τα πτηνά, δεν αφορούν σε καμία περίπτωση τη θήρα και όπου καθορίζεται από τη Ρυθμιστική Απόφαση, αλλά αφορούν συγκεκριμένες παραλείψεις της ελληνικής δημοκρατίας αποκλειστικά και μόνο σε σχέση με έκταση, ίδρυση, λειτουργία Ζ.Ε.Π..

Η συμμόρφωση της Ελληνικής νομοθεσίας προς την Οδηγία 79/409/ΕΟΚ και η συμμόρφωση των Ρυθμιστικών Αποφάσεων ως προς αυτήν είναι τελεσίδικα αναγνωρισμένη με τον πλέον επίσημο τρόπο.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με Απόφασή του διέγραψε τη σχετική υπόθεση εναντίον της Ελλάδος (C-167/03 OJ C158 of 5.7.03).

Έτσι γίνεται δεκτό ότι σήμερα πλέον η Ελλάδα εξασφαλίζει ότι η θηρευτική δραστηριότητα:

- i) σέβεται τις αρχές μιας ορθολογικής και οικολογικά ισορροπημένης ρυθμίσεως,
- ii) είναι συμβατή ως προς τον πληθυσμό των ειδών που θηρεύονται και ιδιαίτερα των αποδημητικών,

iii) τα θηρεύσιμα είδη δεν θηρεύονται κατά την περίοδο φωλεοποίησης, ούτε κατά τις διάφορες φάσεις της αναπαραγωγής και εξαρτήσεως,

iv) ιδιαίτερα τα αποδημητικά δεν θηρεύονται κατά την περίοδο αναπαραγωγής και κατά την επιστροφή τους στον τόπο φωλεοποίησης

16. Αντικατάσταση της ετήσιας Ρυθμιστικής Απόφασης από Απόφαση 5ετούς ισχύος.

Αποτελεί άγνοια το να ισχυρίζεται οποιοσδήποτε ότι μπορεί να γίνει πενταετής η ρυθμιστική απόφαση για τη θήρα, τη στιγμή που το Συμβούλιο της Επικρατείας απαιτεί να υποβάλλεται ετήσια μελέτη στο αρμόδιο υπουργείο όπου να αναλύονται επίσης και τα πιο πρόσφατα βιολογικά δεδομένα τα οποία να αφορούν:

1) ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΘΗΡΑΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΗΡΕΥΣΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΣΤΟΥΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥΣ ΕΝΟΣ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΩΝ ΘΗΡΕΥΣΙΜΩΝ ΕΙΔΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

2) ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΛΑΘΡΟΘΗΡΙΑΣ

3) ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΥΝ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΝ ΤΥΧΟΝ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΩΤΗΣ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΘΗΡΑΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΕΙΔΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΠΟΥ ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ ΛΟΓΩ ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ

Ο σκοπός άλλωστε της έκδοσης ετήσιας ρυθμιστικής είναι αφού εκτιμηθούν τα αποτελέσματα της ανωτέρω μελέτης να λαμβάνονται αντίστοιχα διαχειριστικά μέτρα όποτε χρειάζονται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρόταση των Κυνηγετικών Οργανώσεων να γίνει μεταφορά της κυνηγετικής περιόδου της Ορεινής Πέρδικας από 15 Σεπτέμβρη έως 30 Νοέμβρη σε 1 Οκτώβρη έως 15 Δεκέμβρη.

17. Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις οι οποίες τίθενται από την κείμενη νομοθεσία και τις διεθνείς συμβάσεις, ως και τις Κοινοτικές Οδηγίες για την έκδοση ετήσιας ρυθμιστική απόφασης

Όπως ήδη απαντήθηκε λεπτομερώς (§15) και με την απαρίθμηση συγκεκριμένων στοιχείων, η ετήσια Ρυθμιστική Απόφαση πληροί απολύτως τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας, των Διεθνών Συμβάσεων, των Κοινοτικών Οδηγιών και του συνόλου της σχετικής νομολογίας.

Επιπροσθέτως ένα σύνολο 47 χωρών του Συμβουλίου Ευρώπης, συνυπογράφουν στα πλαίσια της Γραμματείας της Συνθήκης της Βέρνης επίσημο έγγραφο (Report of Standing Committee on the Convention on the Conservation of European Wildlife and Natural Habitats, T-PVS 2015 30, Strasbourg, 04-12-2015) στο οποίο αναγνωρίζουν μετά από ειδική έρευνα, ότι το περιβαλλοντικό δίκαιο στην Ελλάδα είναι σχεδόν πλήρες, έχοντας μεταξύ άλλων και πλήρη προσαρμογή Ευρωπαϊκών Οδηγιών και Διεθνών Συμβάσεων. Σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης, το πρόβλημα παρουσιάζεται στην έλλειψη πόρων και βούλησης του δυναμικού των κρατικών υπηρεσιών. Επίσης, η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα που δεν έχει καταδικαστεί ποτέ για ζητήματα κυνηγιού.

Το βασικό περιεχόμενο της Ρυθμιστικής Απόφασης θήρας επαναλαμβάνεται από το 2002-2003 (ΦΕΚ 1587/Β/20.12.2002) μέχρι και σήμερα. Σύμφωνα με την ρυθμιστική απόφαση του

2002-2003 η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παραιτήθηκε από την προσφυγή της κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας στην υπόθεση C-167/03 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2 του υπό στοιχεία JURM(2003) 8249 ΜΚ/13.11.2003 εγγράφου της αναφέρεται ότι: «Με το υπόμνημα αντίκρουσής της που κατέθεσε στις 11 Ιουνίου 2003, η Ελληνική κυβέρνηση κοινοποίησε την υπ' αριθμόν 111381/6268/18.12.2002 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας «Ρυθμίσεις Θήρας για το κυνηγετικό έτος 2002/2003» με την οποία η ισχύουσα νομοθεσία συμμορφώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 4 της οδηγίας 79/409/ΕΟΚ».

Κατά συνέπεια, μετά την παραίτηση αυτή δεν τίθεται θέμα απειλής επιβίωσης των αγρίων πτηνών, αφού η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει ότι η ετήσια Ρυθμιστική απόφαση θήρας εφόσον έχει βασικά το ίδιο περιεχόμενο με αυτή του 2002-2003 προστατεύει τα άγρια πτηνά και δεν επιτρέπει τη θήρα κατά τις διάφορες φάσεις της αναπαραγωγής και εξάρτησής τους και για τα αποδημητικά είδη κατά τις φάσεις μετανάστευσής τους από και προς τις θέσεις φωλεοποίησης.

18. Δεν έχει προηγηθεί της εκδόσεως της ετήσιας ρυθμιστικής αποφάσεως για τη θήρα, ειδική έρευνα για τη βιολογία, οικολογία των ειδών, το χρόνο εφαρμογής θήρας, το χώρο άσκησης κυνηγιού και τις ημερομηνίες θήρας.

Σύμφωνα με η νομολογία του ΣτΕ, κατατίθεται ετησίως συνολική και πλήρης επιστημονική μελέτη που εκπονεί το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και το ΑΤΕΙ Λαμίας για καθένα από τα θηρεύσιμα είδη, μετά μάλιστα τη λήξη της προηγούμενης κυνηγετικής περιόδου και πριν την έναρξη της νέας κυνηγετικής περιόδου με τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα βιολογικά δεδομένα, διασφαλίζοντας τη διατήρηση της βιοποικιλότητας από την αειφορική άσκηση της θήρας στη χώρα. Το περιεχόμενο αυτής της επιστημονικής μελέτης αναφέρεται στην §16.

19. Επιβάλλεται η μείωση των χρονικών ορίων της κυνηγετικής περιόδου στην Ελλάδα, η μείωση της έκτασης στην οποία επιτρέπεται το κυνήγι, και η μείωση του αριθμού θηρευσίμων ειδών και του αριθμού κάρπωσης ειδών.

Στη χώρα μας ισχύουν, όσον αφορά τον χρόνο θήρας, περιορισμοί που δεν απαντώνται σε καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Συγκεκριμένα:

- Η μικρότερη σε διάρκεια κυνηγετική περίοδος σε όλη την Ευρώπη,
- Επιπλέον χρονικοί περιορισμοί. Το κυνήγι πολλών ειδών, ακόμη και εντός της κυνηγετικής περιόδου, δεν επιτρέπεται όλες τις ημέρες της εβδομάδας, π.χ. το κυνήγι της πέρδικας (*Alectoris graeca*, *Alectoris chukar*), που επιτρέπεται μόνο την Τετάρτη και το Σαββατοκύριακο. Το ίδιο ισχύει για λαγό και αγριογούρουνο.
- Τα περισσότερα θηρεύσιμα είδη θηρεύονται μετά τη 15η Σεπτεμβρίου,
- Στην έναρξη της κυνηγετικής περιόδου (20 Αυγούστου) θηρεύονται ελάχιστα είδη. Παρότι η κυνηγετική περίοδος αρχίζει από την 20η Αυγούστου, στην ουσία μέχρι τις 15 Σεπτεμβρίου δεν μπορεί να ασκηθεί η θήρα, παρά μόνο σε συγκεκριμένες και σχετικά περιορισμένες εκτάσεις, που καθορίζονται ως ζώνες θήρας τρυγониών, ορτυκιών, δεινδροβίων και λουπιών περιστοροειδών, όπου κι εκεί θηρεύονται λιγοστά είδη [τρυγόνι (*Streptopelia turtur*), ορτύκι (*Coturnix coturnix*), αγριοπερίστερο (*Columba livia*) και φάσσα (*Columba palumbus*)].
- Στη χώρα μας, επικρατεί καθεστώς πλήρους απαγόρευσης κυνηγιού για 5 μήνες το χρόνο,
- Το ημερήσιο χρονικό διάστημα κυνηγιού δεν επιτρέπεται όλο το 24ωρο, αλλά περιορίζεται στο διάστημα από μισή ώρα πριν την ανατολή του ηλίου έως και μισή ώρα μετά τη δύση σε αντίθεση με ότι συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Στη χώρα μας ισχύει μεγάλος περιορισμός σε θηρεύσιμα είδη, καθώς επίσης και ημερήσιο όριο κάρπωσης κάτι που δεν συμβαίνει σε καμιά άλλη χώρα. Συγκεκριμένα:

- Επιτρέπεται να κυνηγηθούν μόνο 32 είδη πουλιών από τα 422 και 5 είδη θηλαστικών από τα 32. Η Οδηγία 79/409 δίνει το δικαίωμα κυνηγιού περισσότερων ειδών πτηνών στην Ελλάδα (37

είδη). Στο πνεύμα της διαχείρισης της αειφορίας και διατήρησης της άγριας πανίδας τα θηρεύσιμα είδη που καθορίζονται ετήσια στην Ελλάδα είναι λιγότερα (32 θηρεύσιμα πτηνά).

•Επικρατεί όριο ημερήσιας κάρπωσης για τα θηρεύσιμα είδη (για τα περισσότερα από αυτά), (π.χ. νησιώτικη πέρδικα: 4 άτομα ανά έξοδο, ορεινή πέρδικα: 2 άτομα ανά έξοδο, μπεκάτσα: 10 άτομα ανά έξοδο, φασιανός: 1 άτομο ανά έξοδο, , σιταρήθρα: 10 άτομα ανά έξοδο, ορτύκι: 12 άτομα ανά έξοδο, τρυγόνι: 12 άτομα ανά έξοδο, κλπ.),

•Απαγορεύεται πλήρως η εμπορία των θηραμάτων . Η Ελλάδα είναι η ΜΟΝΑΔΙΚΗ χώρα στην οποία συμβαίνει κάτι τέτοιο.

•Απαγορεύεται η χρήση κάθε μέσου προσέλκυσης και παγίδευσης θηραμάτων (ομοιώματα, ηχομιμητικές συσκευές, βοηθήματα σκόπευσης, συσκευές επικοινωνίας και παγίδες),

•Απαγορεύεται η χρήση μηχανοκίνητων χερσαίων και πλωτών μέσων για τη θήρα .

Στη χώρα μας ισχύει υπερβολικά μεγάλος αριθμός εδαφικών περιορισμών, πέρα των αναγκαίων. Συγκεκριμένα:

•Απαγορεύεται πλήρως το κυνήγι σε ένα εκτεταμένο δίκτυο προστασίας συνολικής έκτασης περίπου 25% της Επικράτειας, το οποίο χωροκατανέμεται ομοιόμορφα σε όλη την ελληνική επικράτεια,

•Απαγορεύεται πλήρως το κυνήγι σε πολύ μεγάλες εκτάσεις - ζώνες στις οποίες περιλαμβάνονται περιοχές εξαιρετικής οικολογικής σημασίας (Εθνικοί Δρυμοί, Αισθητικά Δάση, Καταφύγια Άγριας Ζωής), εξασφαλίζοντας έτσι ένα πλήρες νομικό καθεστώς προστασίας σε ένα μεγάλο τμήμα των διαθέσιμων βιοτόπων των ενδημικών και μεταναστευτικών θηρεύσιμων ειδών. Επίσης το κυνήγι απαγορεύεται σε ένα τεράστιο δίκτυο περιοχών χαρακτηρισμένων ως καταφυγίων θηραμάτων και τέλος σε 11 Υγροτόπους της συνθήκης Ramsar .

Σύμφωνα με όλα τα παραπάνω η νομοθεσία και οι διοικητικές αποφάσεις που αφορούν το κυνήγι στη χώρα μας εντάσσονται στις αυστηρότερες της Ευρώπης και ασκείται κάτω από πλήθος περιορισμών. Οι περισσότεροι από αυτούς τους περιορισμούς δεν επεβλήθησαν στη χώρα μας με την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά ισχύουν από πάντα!!!

20. Η ελληνική πολιτεία δεν έχει επιβάλλει καμία απαγόρευση για την άσκηση της θήρας στις 264 περιοχές του Δικτύου Natura. Πλήρη απαγόρευση σε περιοχές ειδικού καθεστώτος και προστασίας

Η άσκηση της θήρας στις περιοχές του Δικτύου NATURA 2000 είναι απόλυτα νομότυπη και ουσιαστικά ορθή για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, διότι καμία διάταξη Νόμου, Οδηγίας, Κανονισμού κ.λ.π. δεν επιβάλλει την απαγόρευση κυνηγιού στις περιοχές NATURA.

Όμως στην Ελλάδα σε πολλές περιοχές NATURA, παρ' όλα αυτά, υπάρχουν απαγορεύσεις κυνηγιού ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες. Να σημειωθεί ότι η Επίτροπος Περιβάλλοντος κα BIERREGAARD, η Επίτροπος Περιβάλλοντος κα. M. Vallstrom καθώς και ο Επίτροπος Περιβάλλοντος κος Σ. Δήμας στη Διάσκεψη που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα (Ιούνιος 2006) και ο Επικεφαλής της Γενικής Διεύθυνσης Περιβάλλοντος της Ε.Ε. κος P. Murphy έχουν σαφώς δηλώσει ότι το κυνήγι μέσα στις Ειδικά Προστατευόμενες Περιοχές του Δικτύου δεν θα πρέπει γενικά ή αυτόματα να απαγορευτεί και αποτελεί αποδεκτή δραστηριότητα όπως το ψάρεμα, οι καλλιέργειες και οι λοιπές ανθρώπινες δραστηριότητες.

Αυτή η θεώρηση ισχύει ισότιμα και για την πλειοψηφία των οικοτόπων για τους οποίους ισχύει το καθεστώς Natura 2000 και έχει εκφρασθεί και από πολλά άλλα όργανα της Επιτροπής όπως ο Γενικός Διευθυντής για την εφαρμογή του Natura 2000 στην Ε.Ε. κος Jim Currie (έκδ. Natura 2000 Φεβρ.1998, σελ.2). Οι προτεραιότητες που θέτει η Ε.Ε. στην περιβαλλοντική της πολιτική, θα πρέπει να τονισθεί ότι δεν βασίζονται σε απαγορεύσεις αλλά στην εφαρμογή μέτρων διαχείρισης βάσει της αρχής της συνετής χρήσης των φυσικών πόρων κάτι που αποτελεί και έναν κύριο στόχο της περιβαλλοντικής πολιτικής της. Το κυνήγι, ως συνετή χρήση του θηραματικού πόρου μπορεί να συμβάλλει αποφασιστικά στην προστασία των

οικοσυστημάτων τα οποία κάλλιστα μπορούν να διατηρηθούν και να βελτιωθούν προς όφελος της άγριας ζωής, υπό την αξία που η θήρα τους προσδίδει.

21. Εξουσιοδότηση του Υπουργού για άμεσες αλλαγές στο θηρευτικό καθεστώς (αριθμοί, είδη, περίοδος κλπ)

Αποτελεί άγνοια το να ισχυρίζεται οποιοσδήποτε ότι χρειάζεται να δίδεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό ΠΕΝ για άμεσες αλλαγές στο θηρευτικό καθεστώς (αριθμοί, είδη, περίοδος κλπ) αφού κάτι τέτοιο ισχύει ήδη.

ΜΕΣΑ ΘΗΡΑΣ

22. Αυστηρές προδιαγραφές κατοχής κυνηγετικών όπλων.

Η διαδικασία της έκδοσης αδειάς κατοχής κυνηγετικών όπλων καθορίζεται από τις αυστηρές διατάξεις του Ν. 2168/1993 (άρθρο 8 παρ. 1) όπως αυτός τροποποιήθηκε με τον Ν. 3944/11 και ανήκει στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΙ & ΒΕΛΤΙΩΣΗ

23. Απαγόρευση του εμπλουτισμού βιοτόπων από τις κυνηγετικές οργανώσεις

Στις περιπτώσεις εμπλουτισμού των βιοτόπων με θηράματα ακολουθούνται αυστηρά οι κανονισμοί του υπ' αριθμ. ΦΕΚ 637/6/4/2009 με το οποίο καθορίζονται οι κανόνες και οι προδιαγραφές με τις οποίες γίνονται οι απελευθερώσεις (σύνταξη και έγκριση σχεδίου απελευθέρωσης, γενετική ταυτοποίηση των προς απελευθέρωση θηραμάτων κτλ).

Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι αν η Δασική Υπηρεσία, που ελέγχει και εποπτεύει τη διαδικασία, δεν εγκρίνει με ειδική απόφαση την απελευθέρωση των θηραμάτων, τότε κανένας εμπλουτισμός δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Αντίθετα, οι απελευθερώσεις από τα κρατικά εκτροφεία που γίνονται από τις Δασικές Υπηρεσίες δεν ακολουθούν την υποχρέωση της γενετικής ταυτοποίησης, κ.λ.π., με αποτέλεσμα τον διαπιστωθέντα επισήμως υβριδισμό.

24. Η βελτίωση βιοτόπων πρέπει να γίνεται μετά από εκπόνηση επιστημονικής μελέτης

Η βελτίωση βιοτόπων αποτελεί μία από τις σημαντικότερες δράσεις των Κ.Ο, καθώς μαζί με την προστασία των φυσικών οικοτόπων αποτελεί τον πυρήνα των δύο σημαντικότερων Ευρωπαϊκών Οδηγιών, τόσο της Οδηγίας για τα Πτηνά (79/409) όπως και τις Οδηγίας για τους Οικοτόπους (92/43). Το πρόγραμμα Βελτίωσης Βιοτόπων εποπτεύεται από τις κατά τόπους Δασικές Υπηρεσίες.

Επισημαίνεται πως οι βελτιώσεις ενδιαιτημάτων με σπορές που πραγματοποιούν οι κυνηγοί ωφελούν και μη θηρεύσιμα είδη πτηνών όπως ρητά αναφέρεται σε πλούσια, σχετική επιστημονική βιβλιογραφία. Σε αντίθεση με τις υπόλοιπες περιβαλλοντικές οργανώσεις στη χώρα οι οποίες παραμένουν στη θεωρία και την απραξία, η Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος (Κ.Σ.Ε.) είναι η μοναδική οργάνωση η οποία με ίδιους πόρους και όχι με κρατική επιχορήγηση, υλοποιεί οργανωμένα από το 2005 πρόγραμμα βελτίωσης βιοτόπων, σε ολόκληρη την ελληνική επικράτεια.*

Στην υλοποίηση των ετήσιων δράσεων για τη βελτίωση βιοτόπων συμμετέχουν θηροφύλακες των Κυνηγετικών Οργανώσεων αλλά και εθελοντές κυνηγοί. Την καθοδήγηση και εποπτεία των εργασιών στο βιότοπο αναλαμβάνουν οι εξειδικευμένοι επιστημονικοί συνεργάτες των κυνηγετικών οργανώσεων καθώς και αρμόδιοι υπάλληλοι των κατά τόπους Δασικών Υπηρεσιών.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΥΝΗΓΩΝ

25. Εκσυγχρονισμός του πλαισίου εξετάσεων των κυνηγών και υποχρεωτική επανεκπαίδευση κάθε τρία χρόνια των κυνηγών.

Το υπάρχον πλαίσιο διενέργειας εξετάσεων κυνηγών για απόκτηση άδειας θήρας στην Ελλάδα καθορίζεται με το Φ.Ε.Κ. 224/Β'/2013, σύμφωνα με το οποίο επιβάλλεται αυστηρός έλεγχος επί της διαδικασίας διενέργειας εξετάσεων.

Παράλληλα έχει εκδοθεί από το ΥΠΑΠΕΝ το εγχειρίδιο «Κυνηγετικός Οδηγός», 160 σελίδων, ως επιπρόσθετο εργαλείο στη διεύρυνση των γνώσεων των κυνηγών, με λεπτομερή ανάλυση για όλες τις κατηγορίες που αφορούν την κυνηγετική δραστηριότητα. Ο Κυνηγετικός Οδηγός έχει παραχθεί σε συνεργασία με την Κυνηγετική Συνομοσπονδία.

Ως αποτέλεσμα, η διαδικασία καθιστά τους Έλληνες κυνηγούς απόλυτα καταρτισμένους, και το σύνολο των υφιστάμενων σήμερα διατάξεων που απαρτίζουν το νομικό και διοικητικό καθεστώς που διέπει τη θήρα, δεν χρήζει ανάγκης για καμία παρέμβαση και αλλαγή.

Επιπρόσθετα σύμφωνα με το Φ.Ε.Κ. 224/Β'/2013 και την παράγραφο Δ, άρθρο 3 προβλέπεται ότι : «κυνηγός που δεν έχει ανανεώσει την άδεια θήρας τα τελευταία 7 χρόνια, συνεχόμενα, θα θεωρείτε νέος κυνηγός και θα πρέπει να επανεξεταστεί με την προαναφερόμενη διαδικασία ως νέος κυνηγός».

ΓΕΝΙΚΟ

26. Το κυνήγι είναι καταστροφική δραστηριότητα για το περιβάλλον. Πλήρης και οριστική κατάργηση του κυνηγιού στην Ελλάδα.

Το κυνήγι, σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, αποτελεί μια συμβατή προς το περιβάλλον ανθρώπινη δραστηριότητα. Η Ε.Ε. όχι μόνο θεωρεί το κυνήγι συμβατή δραστηριότητα, αλλά με πολλές πρωτοβουλίες σε συνεργασία με τις Κυνηγετικές Οργανώσεις της Ευρώπης, έχει αναλάβει την προώθηση του αειφόρου κυνηγιού ως μέσο για την προστασία της βιοποικιλότητας και την διατήρηση της φύσης. Η Ε.Ε. έχοντας αναγνωρίσει το σημαντικό έργο των Κυνηγετικών Οργανώσεων συνεργάζεται μαζί τους για την εξασφάλιση των τόσο σημαντικών για τη διαχείριση του περιβάλλοντος στοιχείων.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Συμβούλιο της Ευρώπης και η Συνθήκη για τη Βιοποικιλότητα όπως επίσης και άλλες διεθνείς συνθήκες (Συνθήκη των αποδημητικών ειδών, Αφρικανική Ευρασιατική συνθήκη για τα υδρόβια πτηνά, κλπ) στο σύνολο τους αναγνωρίζουν την νομιμότητα του κυνηγιού ως χρήση της φύσης.

Ενδεικτικά οι Επίτροποι Περιβάλλοντος έχουν πει για το κυνήγι:

Σταύρος Δήμας, Επίτροπος Περιβάλλοντος:

«Το κυνήγι δεν αποτελεί πρόβλημα για το περιβάλλον, αλλά μέρος της λύσης του προβλήματος».

Γιάννης Ποτόσνικ, Επίτροπος Περιβάλλοντος:

«Το κυνήγι βοηθάει την προσπάθεια για τη διατήρηση της ορνιθοπανίδας, γι' αυτό η Οδηγία για τα πτηνά αναγνωρίζει τη νομιμότητα της αειφόρου θήρας».

Ευρωπαϊκή Χάρτα για το Κυνήγι και τη Βιοποικιλότητα, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο:

«Η αειφορική κυνηγετική δραστηριότητα εξασφαλίζει τη βιοποικιλότητα για τις ανάγκες και τις επιδιώξεις των παρόντων και των επόμενων γενεών. Ακόμη, η διατήρηση της κυνηγετικής δραστηριότητας αποτελεί μία αποδεκτή κοινωνική, οικονομική και πολιτισμική δραστηριότητα. Όταν η κυνηγετική δραστηριότητα εφαρμόζεται αειφορικά, συνεισφέρει θετικά στη διατήρηση

των πληθυσμών των άγριων ζώων, των ενδιαιτημάτων τους και αποτελεί όφελος και για τις ανθρώπινες κοινωνίες»

* **(1)**Stoate, C. 2002. Multifunctional use of a natural resource on farmland: wild pheasant (*Phasianus colchicus*) management and the conservation of farmland passerines. *Biodiv. Conserv.* 11: 561-573.**(2)** Henderson, I.G., Vickery, J.A. & Carter, N. 2004. The use of winter bird crops by farmland birds in lowland England. *Biol. Conserv.* 118: 21-32. **(3)** Sage, R.B., Parish, D.M.B., Woodburn, M.I.A., Thompson, P.G.L., 2005. Songbirds using crops planted on farmland as cover for game birds. *Eur. J. Wildl. Res.* 51, 248–253.)